REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Avdrag för underhåll till ej hemmavarande barn under 16 år

A. Besvär av TI angående sjukvårdsbiträdet fru E:s inkomsttaxering år 1962. — E., som var frånskild, hade yrkat allmänt avdrag med 300 kr för underhåll till en icke hemmavarande son, född 1953. Hon upplyste bl a att hon år 1960 gått på folkhögskola och i början av 1961 på en hemvårdarinneskola. Därvid hade hon placerat sonen hos sin förra svägerska som under tiden och tiden därefter uppburit allmänt barnbidrag för sonen. E. hade emellertid så ofta hon haft tillfälle därtill själv tagit hand om barnet, som vistats hos henne under lördagar och söndagar samt ofta flera gånger i veckan. Vid ledighet från skolan hade barnet brukat ligga över hos henne. — RR — där TI anfört besvär under åberopande av RN:s anvisningar i RN 1963 I nr 4:2 — konstaterade i utslaget, att av handlingarna i målet framgick, att barnet stadigvarande vistats i G. hos en förutvarande svägerska till fru E., som bott på annan plats i staden. Med hänsyn härtill kunde enligt RR den omständigheten, att barnet besökt modern på sätt hon uppgivit, icke medföra, att barnet skulle anses som hemmavarande hos henne. RR förklarade fru E. på grund därav berättigad till ortsavdrag endast som ensamstående med 1.920 kr samt därjämte till avdrag med 300 kr, som hon utgivit till barnets underhåll. (RR:s utslag den 17/11 1965.)

Anm.: Se även Skattenytt 1965 sid. 189 ang. 1965 års ändring av 46 § 2 mom. KL.

B. Besvär av röntgenbiträdet Eila O:s inkomsttaxering år 1962. — RR yttrade: I målet är upplyst, att Eila O. varit mantalsskriven åren 1960 och 1963 på föräldrarnas fastighet i R. samt mellanliggande år i K., där hon hyrt rum i lasarettets personalbostäder, att hon vistats hos föräldrarna under veckoslut, helger, fridagar och annan ledighet och att hon uppburit det allmänna barnbidraget för barnet. På gund härav och av vad eljest förekommit i målet får barnet anses hemmavarande hos Eila O. (RR:s utslag den 17/11 1965.)

C. Besvär av tobaksarbeterskan I. angående inkomsttaxering år 1963. — RR yttrade: Av handlingarna i målet får anses framgå, att I., så snart hon icke hindrats av arbetsanställningen i A., uppehållit sig hos sina föräldrar och där haft sitt egentliga hem. Enär barnet, som jämväl vistats där, vid angivna förhållanden bör betraktas som hemmahörande hos I., är hon berättigad till förvärvsavdrag och ortsavdrag i överensstämmelse

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:29

med PN:s beslut (RR:s utslag den 17/11 1965.)

D. Besvär av TI angående vårdbiträdet L:s inkomsttaxering år 1963. — L. hade varit anställd vid ett vårdhem, där hon under året hyrt rum. Barnet hade under samma tid omhänderhafts av L:s mormor som bodde två mil från vårdhemmet och som uppburit det bidragsförskott som utgått för barnet. Under fridagar hade L. antingen haft barnet hos sig eller också hade hon rest till mormodern för att där själv ha vårdnaden om barnet. — KR förklarade att, enär med avseende å vad i målet upplysts rörande L:s tjänstgörings- och bostadsförhållanden, L. får anses haft sitt egentliga bo och hemvist hos den person, där barnet vistats, samt barnet förty varit att anse som hos L. hemmavarande. (L. fick förvärvsavdrag med 200 kr och ortsavdrag som ogift med hemmavarande barn.) — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 17/11 1965.)

Procentavdrag och garantibelopp för makars fastigheter

Besvär av trädgårdsmästaren H. och hans hustru angående inkomsttaxering år 1962. — Makarna ägde jordbruksfastigheter med sammanlagda taxeringsvärden av 108.400 kr, därav 64.500 kr belöpte på mannens fastigheter och 43.900 kr på hustruns. På fastigheterna bedrev mannen H. med biträde av hustrun handelsträdgårdsrörelse. I sin deklaration, där H. redovisade inkomst av jordbruksfastighet, tillgodoförde sig H. hela det procentavdrag som belöpte på de sammanlagda taxeringsvärdena på makarnas fastigheter och redovisade samma belopp såsom garantibelopp. — PN, som taxerade H. för inkomst av både jordbruksfastighet och rörelse, gav honom vid beräkning av jordbruksinkomsten det procentavdrag som belöpte på hans del i fastigheterna och upptog motsvarande belopp som garantibelopp. Hustrun taxerades för sin del av garantibeloppet. — KR: ej ändring i de överklagande taxeringarna. — RR fann icke skäl göra annan ändring i KR:s utslag än att — då den hos mannen taxerade inkomsten omfattade även för makarna gemensam inkomst och på grund därav särskilda skäl förelåg för att godtaga det i mannens deklaration upptagna procentavdraget och garantibeloppet, avseende makarna tillhöriga fastigheter — hustruns taxering för kommunal inkomstskatt undanröjdes. (RR:s utslag den 17/11 1965.)

Rätt beskattningsår för beskattning av skogskontomedel i samband med arvskifte

Besvär av dödsboet efter J. angående inkomsttaxering åren 1958—1959. I 1958 års deklaration hade dödsboet yrkat avdrag för avsättning till skogskonto med 10.000 kr. De vid 1957 års utgång på skogskonto innestående medlen uppgick härefter till 21.145 kr. Dödsboet upplyste att fastigheterna skiftats genom delskifte den 12/6 1957. — Hos PN yrkade TI att dödsboet skulle beskattas för samtliga de på skogskontot innestående medlen för beskattningsåret 1957, då dödsboet skiftats. — Dödsboet bestred yrkandet eftersom boet ännu inte slutskiftats och framhöll att, då medlen uttagits från kontot år 1958, medlen skulle uppges till beskattning vid 1959 års taxering. — PN ansåg förutsättningar inte

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:29

föreligga för beskattning vid 1958 års taxering. — KR var dock av samma uppfattning som TI och förklarade att fastigheterna i sin helhet utgjort den förvärvskälla, för vilken insättning på skogskonto verkställts, och att fastigheterna efter skifte övergått å annan ägare under år 1957. Beloppet 21.145 kr skulle således jämlikt 9 § 1 stycket förordningen om skogskonto upptagas till beskattning vid 1958 års taxering. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 23/11 1965.)

Kostnad för skogskoja

Besvär av TI angående hemmansägaren O:s inkomsttaxering år 1957. — O. hade på sin skogsfastighet uppfört en skogskoja (bostad och stall) av bräder under plåttak i stället för en tidigare timmerkoja. PN vägrade avdrag för kostnaden, 2.370 kr, men medgav avdrag för värdeminskning av den nya kojan med 5 % av kostnaden. — KR ansåg kostnaden vara i sin helhet hänförlig till avdragsgill underhållskostnad. — RR lämnade TI:s talan häröver utan bifall, enär utredningen i målet icke föranledde till att ifrågavarande byggnad borde anses såsom annat än sådan tillfällig byggnad å skogen, för vars uppförande utgifterna var att betrakta såsom omkostnader. (RR:s utslag den 23/11 1965.)

Samlevnad eller ej mellan makar

Besvär av hemsystern A. angående inkomsttaxering år 1958. — A. och hennes man, vilka ingått äktenskap den 10/3 1956, hade på grund av bostadsbrist bott i var sin stad i olika delar av landet fram till den 15/12 1957, då de fick gemensam bostad. PN hade samtaxerat makarna men på A:s besvär förklarade KR att A. bort taxeras såsom av mannen oberoende skattskyldig. — Hos RR anförde emellertid A., att hennes besvär hos KR åsamkat henne en tillkommande skatt på 74 kr i stället för en lindring som hon åsyftat, varför hon ville få KR:s utslag upphävt. — RR lämnade besvären utan avseende. (RR:s utslag den 2/12 1965.)

Delägares avstående av andel i handelsbolag till annan delägare: den senares skattskyldighet på grund därav

Besvär av fru M. angående inkomsttaxering år 1957. — Fru M. och C. hade i mars 1956 startat en rörelse, som C. åtog sig att sköta. Sedan han misskött densamma, lämnade C. bolaget och avstod utan ersättning sin andel till fru M. Enligt räkenskaperna hade rörelsen under tiden 4/3 — 31/12 1956 gått med en förlust av 9.718 kr. — RR yttrade: Av ett den 31/10 1956 mellan M. och hennes kompanjon ingånget avtal framgår, att kompanjonen vid utträdet ur handelsbolaget till M. överlåtit sin andel i handelsbolaget och att M. övertagit handelsbolagets tillgångar och skulder. Omständigheterna göra sannolikt att kompanjonen utan särskilt vederlag avstått från sin andel i handelsbolaget såsom ersättning för den förlust han åsamkat handelsbolaget. Denna ersättning får med hänsyn härtill anses utgöra skattepliktig intäkt för fru M. Värdet av andelen har i bokföringen efter kompanjonens utträde upptagits till 11.304 kr och denna bokföring har legat till grund för fru M:s taxering såväl för beskattningsåret 1956 som beskattningsåret 1957, då rörelsen såldes. (RR:s utslag den 12/1 1966.)

Anm.: Utgången innebär indirekt att avdrag för förlusten inte medgivits till den del den täckts av den avstående bolagsmannens insatskapital.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:29